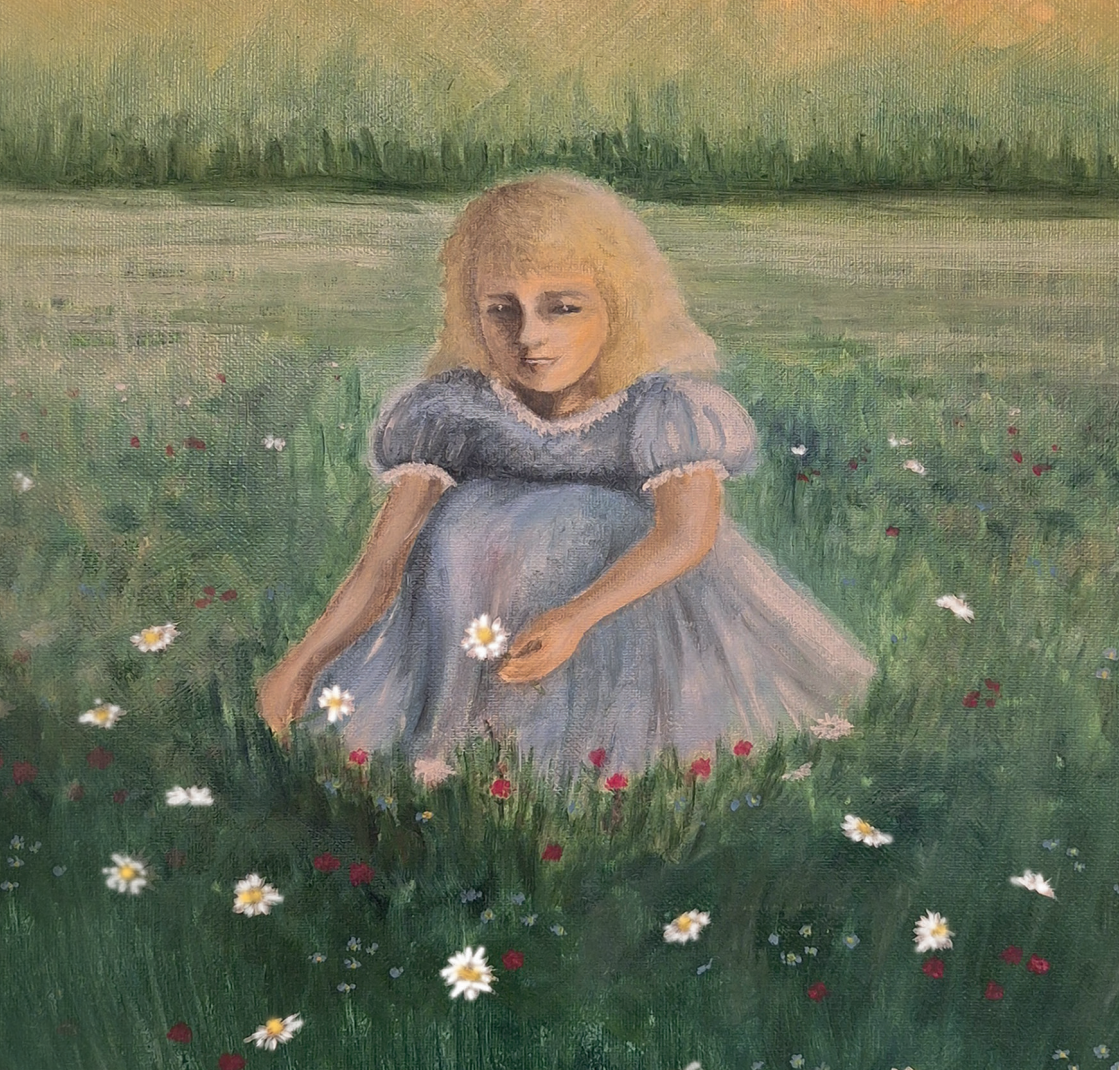

HEIKKI KUUSISTO

POIMINTOJA

POHDINTOJA RAAMATUSTA

POIMINTOJA

POIMINTOJA

POHDINTOJA RAAMATUSTA

HEIKKI KUUSISTO

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § (”tekstin- ja tiedonlouhinta”) mukaisesti on kielletty.

© 2025 Heikki Kuusisto

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-1179-8

Sisältö

Alkusanat	7
1. Mooseksen kirja	9
2. Mooseksen kirja	26
3. Mooseksen kirja	41
4. Mooseksen kirja	43
5. Mooseksen kirja	47
Joosua	52
Tuomarien kirja	55
1. Samuelin kirja	57
2. Samuelin kirja	67
1. Kuningasten kirja	68
2. Kuningasten kirja	82
1. Aikakirja	88
2. Aikakirja	93
Esra	96
Nehemia	100
Ester	102
Job	107
Psalmit	110
Sananlaskut	130
Saarnaaja	147
Jesaja	153
Jeremia	169
Valitusvirret	180
Hesekiel	183
Daniel	195
Hoosea	202
Joel	207
Aamos	211
Obadja	216
Joona	217
Miika	225
Naahum	229
Habakuk	232
Sefanja	234
Sakarja	237
Matteus	239
Markus	260
Luukas	266
Johannes	272
Apostolien teot	282

Roomalaiskirje	291
1. Korinttolaiskirje	295
Kolossalaiskirje	297
Paavalin ensimmäinen kirje tessalonikalaisille	298
Paavalin kirje tiitukselle	299
Kirje heprealaisille	300
Ensimmäinen Pietarin kirje ...	302
Ilmestyskirja	304
Loppusanat	319
Lähdeluettelo	320

ALKUSANAT

Kiinnostukseni Raamattua kohtaan sai alkunsa jo teini-iän aallokoissa. Armeijan käytyäni usein soittokeikkojen jälkeen luin Kirjaa yön hiljaisuudessa karakoittaakseni musiikin huminan korvistani. Vanhasta testamentista kun aloitin, en tietenkään siitä paljon mitään ymmärtänyt, mutta kuitenkin jollain tavalla aavistin siinä olevan jotakin syvempää, mikä olisi hyvä selvittää. Tultuani 27-vuotiaana uskoon aloin tutkia Raamattua systemaattisesti. Tässä vaiheessa aloin myös etsiä yhteisöä, jossa Raamatusta tiedetään enemmän. Näin laskien asian äärellä on tullut oltua jo lähes 50 vuotta.

Käsittelen tässä teoksessa pääasiassa sellaisia raamatunkohtia, joista noina vuosina on erityisesti ajatuksia mieleeni tullut. Mukana on esikuvia, eskatologiaa, Kristus Vanhan testamentin puolella, ajatuksia Pyhästä Hengestä sekä erilaisia assosiaatioita aina asiaan liittyvän johdantojakeen kautta.

Pohdintojen johdantoina olevat jakeet ovat vuosien -33 ja -38 käännöksistä. Vaikka niiden kieli on kieltämättä paikoitellen hieman vanhahtavaa, ovat ne kuitenkin lähempänä alkukieliä, minkä vuoksi esikuvat ovat niissä paremmin nähtävissä kuin v. -92 käännöksessä.

Kirjaa lukiessa seuraava lause on hyvä pitää mielessä: “Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.” (Luuk. 24:27). Se todellakin tarkoittaa Jeesuksen olevan, tavalla taikka toisella, keskeisenä henkilönä läpi Raamatun; siis ikään kuin sen punaisena lankana kaikissa kirjoituksissa.

Toivon, että teokseni voisi tuoda uusia näkökulmia myös lukijalle, joka mahdollisesti lukee tätä joko ateistina tai agnostikkona, epäillen Jumalan olemassaoloa ja Raamatun luotettavuutta. Samaa toivon myös lukijalle, joka on jo löytänyt elämänsä perustan tuosta niin monella tavalla rikkaasta, ihmeellisestä ja ennen kaikkea iankaikkisen elämän toivon antavasta, pyhästä kirjasta.

Elokuussa 2025
Heikki Kuusisto

Vanhasta testamentista

1. MOOSEKSEN KIRJA

1:5 “...Ja tuli ehtoo ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.”

Jakeen lopussa on ilmoitus vuorokausirytmistä jo aivan maailman perustamisesta lähtien. Jos teksti otetaan kirjaimellisesti, se sulkee pois sen mahdollisuuden, että maailma olisi luotu seitsemää päivää pidempänä ajanjaksona.

Toisaalta Raamattu ilmaisee myös sen ajatuksen, että Jumalalle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. (2. Piet. 3:8). Tältä pohjalta tuo vuorokausirythmi ei välttämättä sulje pois tieteellistä näkemystä pidemmästä ajanjaksosta maailman luomisessa. Näin ajatellen tieteen ja Raamatun luomiskertomuksen ei tarvitse olla ristiriidassa keskenään vaan ne voivat ainakin joiltain osin tukea toisiaan. Ymmärtääkseni tämä käsitys on raamatuntutkijoiden keskuudessa nykyisin jo enemmistönä.

Mielenkiintoinen yksityiskohta johdantojakeessa on se, että ennen ensimmäistä päivää tuli jo ehtoo. Jumalahan teki valkeuden jo ennen ensimmäistä päivää, kun hän erotti sen pimeydestä ja päivä ja yö saivat nimensä. Näin ensimmäisen ehtoon tuleminen oli mahdollista jo ennen ensimmäistä päivää.

1:27 “Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.”

Monet, jotka uskovat Jumalaan, ajattelevat Jumalan miespuoliseksi. Tässä kohdassa kuitenkin annetaan ymmärtää, että Hänessä on molemmat sukupuolet tai ainakin kuvastavan näitä molempia.

Naista ei luotu samaan aikaan kuin Aadam vaan se tapahtui joitakin aikoja myöhemmin ja siitä kerrotaan vasta toisessa luvussa. Toisen luvun jakeen 21 ja 22 mukaan Jumala rakensi naisen miehen kylkiluusta. Näin ollen jumaluuden naisellinen puoli oli jo tavallaan olemassa miehessä, joka oli Jumalan kuvaksi luotu.

Raamatun ilmoituksen mukaan Jeesus oli kuitenkin miespuolinen. Tämän perusteella voi ajatella miehisyyden olevan jumaluudessa vahvempi niin kuin se on luonnollisessa elämässäkin (vaikkakin naiset ovat yleensä, ainakin fyysisesti miehiä sitkeämpiä ja elävät myös keskimäärin heitä pidempään). Jeesuksen opetuslapset olivat niin ikään kaikki miehiä ja tälläkin täytyy olla tarkoituksensa, mutta ei missään nimessä naista alistava.

1:28 “Ja Jumala siunasi heidät ja Jumala sanoi heille: Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi

ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.”

Tässä on selvä kehoitus ihmisten lisääntymiseen. Jotkut ajattelevat, että paratiisin syntiinlankeemus siis kielletystä hedelmästä haukkaaminen olisi ollut sukupuoliyhteys. Näinhän ei kyseisen jakeen mukaan voi olla, koska oli nimennomaan annettu kehoitus lisääntymiseen, joka on ihmiselle muilla tavoin mahdollon.

Tämä kohta on varsin hyvä esimerkki siitä, miten asiaan tarkemmin perehtymättä luodaan jostakin Raamatun lauseesta väärä kollektiivinen yleistys, joka sitten jää tavallisen kansan suuhun ikään kuin totuudenmukaiseksi sananlaskuksi. Toinen esimerkki tällaisesta vääristyneestä olettamuksesta on hyvin tunnettu sanonta: “Jokainen tulee uskollaan autuaaksi.” Sellaista mainintaa ei ole Raamatussa, vaikka joskus niin kuulee sanottavan.

Jollakin omavalintaisella uskolla ei siis voi tulla autuaaksi; ei ainakaan pelastuksen vastaanottamisesta tulevaan autuuteen. Ainoa tie siihen on omakohtainen usko Jeesukseen ja Hänen sovitusyöhönsä. Tässä tärkeimmässä asiassa Raamattu on aivan yksiselitteinen (Joh. 14:6, Apt. 4:12).

Kehotus ihmisten lisääntymiseen ja maan täyttämiseen on maapallon tiedossa olevien resurssien suhteen kenties jo pitkälti täytetty, vaikka asuintilaa vielä onkin. Tuntuu aika yllättävältä, että kaikki maailman ihmiset mahtuisivat seisomaan Inarijärven pinta-alaa vastaavalle alueelle, joka on 1040 km².

1:29 “Ja Jumala sanoi: Katso Minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.”

Jae kertoo kasvisruoan olleen Jumalan alkuperäinen tarkoitus ihmisravinnoksi. Nythän kasvisruoka on jo trendi ja myös poliittisesti vahvasti agendalla yhteiskunnassamme ja maailmanlaajuisesti, tämä lähinnä sekä ilmastollisista että terveydellisistä syistä.

Vedenpaisumuksen jälkeen alkuperäinen asetelma Jumalan ravintoympyrän suhteen kuitenkin muuttui, kun Hän antoi ihmiselle ravinnoksi kaiken, mikä liikkuu ja elää (1.Moos. 9:3). Sen jälkeen tähän asetelmaan ei Jumalan puolelta ole muutosta tullut ja siinä mielessä sekaruoka on täysin Raamatun mukaisista ravintoa ihmiselle.

Kuitenkin niille, jotka ovat tottuneet koko ikänsä syömään sekaruokaa, koonaan kasvisruokaan siirtyminen olisi varmaankin suuri haaste, mahdollisista terveyshyödyistä huolimatta. Näin se on itsellenikin. Onneksi Jumala ei kuitenkaan tuomitse meitä siitä, mitä syömme (Mark. 7:19, Kol. 2:16).

1:30 “Ja kaikille metsän eläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset vihreät ruohot ravinnoksi. Ja tapahtui niin.”

Tästä jakeesta ilmenee, että kasvisruoka oli tarkoitettu alun perin myös kaik-

kien eläinten ravinnoksi. Raamatun mukaan nykyiset petoeläimet eivät olleet petoeläimiä ennen syntiinlankeemusta eikä niillä siksi ollut tarvetta lihan syömiseen vielä tuolloin. Lihan syöminen ja tiettyjen eläinten muuttuminen petoeläimiksi tulivat kuvaan vasta syntiinlankeemuksen jälkeen, luomakunnan turmeltumisen kautta. Raamattu kuitenkin ennustaa tämän asiantilan olevan toisin jo tuhatvuotisessa valtakunnassa, jolloin petoeläimetkin ovat jälleen kasvissyöjiä (Jes. 11:7, 65:25).

1:31 “Ja Jumala katsoi kaikkea mitä hän tehnyt oli ja katso se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo ja tuli aamu, kuudes päivä.”

Jumala toteaa luomistyönsä täydellisyyden niin kuin se vain paratiisissa voi olla. Tulevassa maailmassa näyttää kuitenkin jotakin tai ehkä kaikki olevan toisin kuin alkuperäisessä paratiisissa. Ainakin jo se, että synti houkutuksineen on kokonaan suljettu sieltä pois eikä pelkoa siihen lankeamisesta enää ole, antaa jo itsessään paratiisilliset tai todennäköisesti vielä sitäkin paremmat lähtökohdat iankaikkiseen elämään.

Paratiisin kuvaushan meillä on Raamatussa nähtävissä, mutta iankaikkinen paratiisi ei ole vielä ihmisen sydämeen noussut (1. Kor. 2:9). Ymmärtääkseni siinä uudessa maailmassa tulee olemaan kaksi erillistä aluetta: Uudeksi luotua maa ja uusi Jerusalemin (Ilm. 21:2).

Johdantojakeessa on jälleen selkeästi ilmoitettu vuorokausirytmistä. Näyttää siltä, että Jumala haluaa korostaa ja teroittaa myös tätä asiaa, koska se toistuu aina jokaisen vuorokauden kohdalla. Tämä tuo eteen sen kysymyksen: uskomme ko viime kädessä Jumalan luoneen maailman kuudessa päivässä? Uskommeko siis Jumalan kaikkivoipaisuuteen? Tämä on oleellinen kysymys, vaikkakin mahdollisuus pidemmästä aikakaudesta maailman luomisessa onkin periaatteessa mahdollinen, mihin jo aiemmin viittasin.

2:3 “Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt.”

Jae kertoo, että Jumala lepäsi luomistyöstään. Hänen työnsä on siis luovaa työtä. Tässä on esimerkki siitä, että työtä olisi hyvä tehdä luovalla asenteella. Laajemmin ajateltuna koko elämä olisi hyvä olla luovaa elämää, koska se antaa sille suuren mielekkyyden.

Lapsi käy tässäkin tapauksessa hyvin malliksi meille aikuisille, sillä lapsen leikkiminen on varsin luovaa, vaikka leikin ainekset yleensä otetaankin elinympäristöstä. On monta työtä ja työn kuvaa, jossa on aina jotakin kehitettävää niin, että siitä tulisi mielenkiintoisempaa ja samalla mahdollisesti myös hyödyllisempää.

Jos ihmiset laajemmin oivaltaisivat tällaisen asenteen tuomat edut, se antaisi paljon paremmat mahdollisuudet tehdä jotakin ylevämpää ja mielekkäämpää kuin sotiminen ja niiden aiheuttamien raunioiden korjaaminen ja valtavien rahamäärien uhraaminen niihin. Siksi uskon, että Raamatun mukainen lepopäivän vietto ja myös siten Jumalan kunnioittaminen antaisi eväitä luovempaan ja

parempaan elämään.

2:14 “Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse ja neljäs virta on Euftrat.”

Aiemmin on kerrottu ihmisen luomisesta ja paratiisista. Jakeessa 10 mainitaan, että Eedenistä lähti neljään haaraan jakautuva joki, joista yksi on tässä jakeessa mainittu Euftrat.

Hiddekel on muinaishepreaa, josta on myöhemmin muotoutunut sana, Tigris, joka on toinen kaksoisvirranmaan eli nykyisen Irakin joista, Eufратin rinnalla. Näillä alueilla tiedetään olleen asutusta jo ainakin n. 3000 vuotta ekr. Tämä jokilaakso on myös nykyisin Irakin hedelmällisintä viljelyaluetta.

Onko sitten paratiisi aikoinaan sijainnut noilla seuduilla? Raamatuntutkijoiden kesken mielipiteet jakautuvat asian suhteen. Pelkästään 1. Mooseksen kirjan perusteella myönteiseen päätelmään kysymyksestä voi tulla. Kuitenkin paikan nykyisen maantieteen mukaan kuvaus ei sovi yhteen Mooseksen kertoman kanssa. Yksi perusteltu syy tähän on mahdollisesti vedenpaisumuksen aikana tapahtuneet muutokset maaperän sedimenttikerroksissa. Valtavat vesimassat mylläsivät maan pintaa yli vuoden ajan, mahdollisesti muuttaen jokien kulku-uria niin, ettei Mooseksen mainitsemia, yhteisestä lähteestä laskevia, jokihaaroja (4kpl) tästä syystä enää alueella ole. Tämän vuoksi jotkut tutkijat ovat tulleet siihen tulokseen, ettei Eedeniä enää ole paikkana olemassa. Mielestäni paratiisi on tästä huolimatta ennen vedenpaisumusta voinut olla tuolla alueella. Asiasta kiinnostuneille lukijoille löytyy esim. Internetistä argumentteja puolesta ja vastaan.

2:21 “Niin Jumala vaivutti ihmisen raskaaseen uneen. Ja kun hän nukui, otti hän yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla.”

Tässä on kuvaus ikään kuin “kirurgisesta” toimenpiteestä, jossa Jumalan vaivutti Aadamin raskaaseen uneen ja toimi tavallaan hänelle sekä “anestesiaalätkärinä että kirurgina.” Otettuaan hänestä materiaalin Eevan valmistamiseksi Jumala näin jälleen teki jo aiemmin mainittua luovaa työtä.

Aadamin unen on täytynyt olla todella syvää ja siten verrattavissa ainakin nykyisellä anestesialla saatavan unen syvyyteen. Tästä voi päätellä kipuaistimuksen mahdollisesti olleen ihmisellä jo paratiisissa; muutenhan nukuttamista ei olisi tarvittu. Toisaalta voisi ajatella, ettei kipu sopisi paratiisiin laisinkaan, kun Jumala sanoi kaiken siellä olevan sangen hyvää. Tähän liittyen tulevassa uudessa taivaassahan ei kipua enää ole (Ilm.21:4). Voi tietenkin ajatella, että ihmisen nykyisessä olomuodossa kipu on toisaalta varsin hyvä ominaisuus, joka kyllä suojaaa ihmistä vahingoittamasta itseään.

Eevan luomisprosessissa voi nähdä jonkinlaisen esikuvan aviopuolisoiden erillistymisestä suhteen tiettyssä vaiheessa. Rakastunut pari on ensiksi vahvassa symbioosissa, vähän niin kuin Eeva oli potentiaalisena kiinni Aadamissa. Erillistyminen avioliitossa voi olla ja usein se kaiketi onkin kivulias prosessi, joka on periaatteessa kärsittävä ilman anestesiaa; ellei sitten mukaan lasketa alkoholo-

lia, huumeita ja erilaisia addiktioita, joilla saatetaan turruttaa ikävien elämänvaiheiden aiheuttamia ahdistuksia.

3:1 “Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt ja se sanoi vaimolle: “Onko Jumala todellakin sanonut:” “Älkää syökö kaikista Paratiisin puista?”

Tämä on käännekohta ja lähtötilanne syntiinlankeemukseen. Ei tiedetä kuinka kauan Aadam ja Eeva ehtivät olla paratiisissa ennen tätä tilannetta. Koska kehoitus lisääntymiseen oli kuitenkin annettu eikä heillä vielä ollut lapsia tuossa vaiheessa, niin voi ajatella, ettei tuo aika välttämättä olisi ollut kovin pitkä. Jakeen syvin ajatus on kuitenkin Jumalan antamien ohjeiden kyseenalaistaminen ja saatanan oveluus sekä vaarallisuus hyödyntää ihmisen valtavaa kiinnostusta kaikkeen kiellettyyn.

3:2-3 “Niin vaimo vastasi käärmeelle: “Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmistä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: “Älkää syökö siitä, älkääkö koskeko siihen, ettette kuolisi.”

Tuossa vaimo menee astetta pidemmälle; hän lähtee keskusteluun pahan kanssa. Maailman tilaa katsoessa voi todeta, että tuossa asetelmassa ihminen on heikompi osapuoli. Pysyäkseen Jumalalle kuuliaisena on tärkeää välttää ajatusten vaihto pahan kanssa. Tämä ei onnistu ilman Kristusta ja ihmisen heikkouden tähden sittenkin vain vaivoin (1. Piet.4:18).

3:6 “Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli Ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa ja hänkin söi.”

Keskustelu pahan kanssa on johtanut seuraavan askeleen ottamiseen siis kielletyn asian kokeilemiseen. Kielletyn asian näennäiset edut ovat yleensä selvästi ja houkuttelevasti kuultavissa tai nähtävissä. Kun sitten kokeilemisen seurauksena on vakuuttunut niiden (valheellisista) eduista, on mahdollisesti seuraava askel kannustaa läheisiään asian suhteen ja rohkaista heitä myös kokeilemaan samaa.

Mitä laajempi kannatus jollakin Jumalan käskyjen vastaisella, ym. kielletyllä asialla on, sen helpompaa on myös sen hyväksyminen sekä yksilö- että yhteisöllisellä tasolla. Tässä on pohja sille kehitykselle, joka aikanaan Baabelissa johti ihmiskunnan yritykseen tehdä maailmasta sellainen, että siinä pärjäisi ilman Jumalaa.

3:7 “Silloin aukenivat heidän molempain silmät ja he huomasivat olevansa alasti ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.”

Eräässä suomalaisessa laulussa on sanat: "aamuyössä aistein auennein." Vaikka tekstin henki ei suoraan liity tässä avaamaan ajatukseen, sopii tuo lainaus kuitenkin sellaisessa tapauksessa, jolloin ihminen on toiminut omaatuntoaan vastaan.

Normaalilla järjellä ja omallatunnolla varustettu ihminen huomaa selkeän väärintekemisen vaikutukset omassatunnossaan varsin nopeasti, ellei sitten kyseessä ole paatunut ihminen. Pienemmissä rikkeissä, ns. harmaalla alueella, se on kyllä joskus vaikeampaa. Luulen, että niissäkin tapauksissa asianomainen itsekkin, ehkä etäisyyden päästä asiaa tarkastellessaan, voi havaita selkeästi oikean ja väärän, jos sen vain tahtoo nähdä.

3:8 "Ja he kuulivat, kuinka Herra Jumala käyskenteli paratiisissa illan viileydessä. Ja mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä Paratiisin puiden sekaan."

Syntiinlankeemuksesta alkaen, aina kun ihminen on tehnyt ja tekee väärin, hänen taipumuksenaan on ollut ja on, piiloutua synnin häpeältä ja Jumalalta. Tästä on aina seurauksena monimutkaisia ongelmia ja synnin kierteen syvenemistä, pahimmillaan aina paatumiseen asti.

Kollektiivisesti tämän kehityksen paheneva suunta on myös selvästi havaittavissa ja se on johtanutkin ihmiskunnan melkoiseen piilotteluun Jumalalta. Tähän myös liittyy Raamattua ja kristinuskoa puolustava aspekti; tämä kehitys, kun on tuhansia vuosia sitten jo ennustuksena kirjoitettu Raamattuun ja tämän seurauksena Hän juuri poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta tahtoo ihmiset pelastaa.

3:9 "Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: Missä olet?"

Heti syntiinlankeemuksen jälkeen Jumalan tarkoitus on ollut ja on edelleen etsiä väärin tehnyttä ja harhaan joutunutta ihmistä. Hän on vastuussa luomistaan ihmisistä Isänä ja tämän vastuun pohjalta Hän rakkaudessaan etsii langennutta ihmistä, aina tulevan vihan aikaan asti.

3:10 "Hän vastasi: Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti ja sentähden minä lymysin."

Ihminen aistii aina Jumalan askeleet jollakin tavalla myös paratiisin ulkopuolella, vaikka pakenisi kuinka kauas tahansa. Pelko laittaa pakenemaan ja estää tehokkaasti vastaanottamasta sitä hyvää, mitä Jumala tahtoo näiden askeltensa kutsujen myötä ihmiselle antaa.

On järjenvastaista, että otamme vapaaehtoisesti vastaan vääriä vaikeuksia ja niistä aiheutuvia vastuksia ahdistuksineen. Tämä on kuitenkin inhimillistä ja valitettavasti näyttää kuuluvan rikkinäiseen ja niin hauraaseen ihmisyyteen.

3:12–13 "Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta ja minä söin." Niin Herra Jumala sanoi vai-

molle: “Mitäs olet tehnyt?” Vaimo vastasi: “Käärme petti minut ja minä söin.”

Tässä on havaittavissa selkeästi ihmisen vastuunpakoilu ja kykenemättömyys nähdä ja tunnustaa omaa osuuttaan negatiivisiin tapahtumiin. Mies syyttää vaimoa ja vaimo syyttää käärmettä – voisipa olettaa vielä käärmeenkin syyttäneen Jumalaa. Kaiketi tässä ihmisen välttelyssä “katsoa peiliin” voi nähdä ainakin osasyyn maailmassa vallitsevaan eripuraan ja sotiin ihmisten välillä.

3:14–15 “Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: “Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.”

Käärme on siis eläimistä ainoa, joka on kirottu. Näin siitä tuli myös pahuuden ruumiillistuma, ainakin yksi niistä. Käärmeen ruokana on maan tomu siis juuri se aine mistä ihminen ja myös käärme on tehty. Vaino on laitettu käärmeen ja vaimon välille ja hänen siemenensä välille. Tässä on ensimmäinen viittaus Jeesukseen ja Hänen työhönsä Golgatalle, jossa tuo pään rikki polkeminen sittemmin tapahtui. Siellä Jeesuksen jalkoihin lyödyt naulat voi nähdä ennustuksen täyttymyksenä kantapäähän pistämisestä.

4:17 “Ja Kain yhtyi vaimoonsa ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Ja hän rakensi kaupungin ja antoi sille kaupungille poikansa nimen Hanok.”

Mistä Kain sai vaimon? Tämä on yksi vaikeimmista ongelmista Raamatussa. Jakeessa 15 sanotaan, että Herra laitto Kainiin merkin, ettei kukaan joka hänet kohtaisi, tappaisi häntä, tämä siis Aabelin murhan jälkeen. Ainakin alkuvaiheessa, heti Eedenistä karkotuksen jälkeen, tuo sana *kukaan* on voinut käsittää vain Kainin silloisen perhepiirin eli Aadamin ja Eevan.

Ottaen huomioon silloisen patriarkaalisen elinajan Kainin vaimoon yhtymisen on voinut tapahtua useita satoja vuosia myöhemminkin. Vanhimmat ihmiset elivät noihin aikoihin jopa yli 900 vuotta. Näin ollen Aadamin ja Eevan jälkeläisiä oli jo muutaman sadan vuoden jälkeen hyvinkin runsaasti ja joista tuo vaimo sitten oli mahdollista ottaa.

On esitetty ajatus vielä tuohon aikaan vallinneesta puhtaasta tai ainakin puhtaammasta geeniperimästä, jolloin sukurutsauksen aiheuttamaa riskiä kehitysvammoista ei olisi ollut, vaikka perisynti olikin jo alkanut vaikuttaa. Näinhän asian on täytynyt olla, kun lähdetään siitä ajatuksesta, että ihmiskunta lähti lisääntymään pelkästään Aadamista ja Eevasta. Seuraavaksi on sisarusten täytynyt jatkaa sukua, mutta jo muutamien sukupolvien jälkeen heidän jälkeläisensä olivatkin jo kaukaista sukua.

Jakeiden 2:21–23 mukaan Eeva luotiin Aadamin kylkiluusta, joten näin ol-

len Eeva oli osa Aadamia itseään, eli hyvin läheinen. Tämän pohjalta voi siis ajatella mutaatioiden tulleen ihmisen dna:han syntiinlankeemuksen seurauksena. Tämä on sitten aiheuttanut enenevästi erilaisia muutoksia ja sairauksia vasta pikkuhiljaa vuosituhansien aikana.

14:18 “Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä; hän oli Jumalan, korkeimman, pappi.”

Jakeessa on nähtävissä viittaus ja esikuva ehtoolliseen. Jeesus oli Melkisedekin kaltainen (Hebr. 7:15). Jeesus myös toi uuden liiton seurakunnalle leipää ja viiniä ruumiinsa ja verensä kautta ja näin asetti ehtoollisen.

Tämäkin raamatunkohta on hyvä osoitus siitä, kuinka Jeesukseen liittyen monet Uudessa testamentissa olevat asiat on jo nähtävissä Vanhan testamentin puolella. Aabraham oli jo tämän ehtoolliseen verrattavan tapahtuman kautta Jeesuksessa siunattu (1. Moos. 14:19).

18:1- 4 “Ja Herra ilmestyi Mamren tammistossa, jossa hän istui telttamajansa ovella päivän ollessa palavimmillaan. Kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso, kolme miestä seiso i hänen edess änsä; nähdess ään heid ät hän riensi heit ä vastaan majan ovelta ja kumartui maahan ja sanoi: “Herrani, jos olen saanut armon sinun silmies i edess ä, älä mene palvelijasi ohitse. Sallikaa tuoda vähän vettä pest äksenne jalkanne ja lev ätk ää puun siimeksess ä.”

Herra ilmestyy Aabrahamille Mamren tammistossa, kun hänen luokseen tulee kolme miestä, joita Aabraham puhuttelee Herraksi. Siis jakeessa 3 puhuttelee kuin yhtenä, mutta jakeessa 4 taas monikossa. Jakeessa 22 miehet lähtevät Sodomaan päin, mutta jakeessa 9:1 “Ja ne kaksi enkeli ä tulivat Sodomaan illalla.” Tämän mukaan Herra voi ottaa enkeleiss ä ihmisen muodon.

Me ihmiset olemme kuitenkin Jumalan kuvia (1. Moos. 1:27), joten siinä mieless ä Jumalan voi n ähd ä suoraan jokaisessa ihmisess ä. Kohdassa 2. Moos. 33:11 Herra puhutteli Moosesta kasvoista kasvoihin. Toisaalta jakeessa 20 Herra sanoi Moosekselle, ettei hän voi n ähd ä Herran kasvoja. Ens in mainitussa tapauksessa siis ilmeisesti toistuu luvun 18 Herran ilmestyminen tai sitten puhuttelijana on Melkisedek, Saalemin kuningas – siis esiolevainen Kristus –, joka toi Aabrahamille leip ää ja viini ä, my ös ik ään kuin ehtoollisen esikuva na (1. Moos. 14:18).

Sitten on vielä tuo jalkojen pesu, jonka Jeesus, Saalemin kuninkaana, toteutti ensimmäisellä ehtoollisella. Kaiken kaikkiaan edellä esitetystä käy ilmi, ett ä Jumala voi ilmesty ä ihmiselle monella eri tavalla ja eri hahmoissa. N äm ä puhuvat my ös selv ästi kolmiyh teisen Jumalan olemassaolon puolesta.

19:15–16 “Aamun sarastaessa enkelit kiirehtiv ät Lootia ja sanoen: “Ota vaimosi ja molemmat tytt äresi, jotka ovat luonasi ett et hukkuisi kaupungin syntivelan tähden.” Ja kun hän vielä vitkasteli, tarttuivat miehet hänen k äteens ä, sek ä hänen vaimonsa ja molempien tytt äriens ä k äteen,

Tämä maallikkoteologin lähes viisikymmenvuotisen Raamatuntutkimuksen testamentti sisältää melkoisen määrän tuon pyhän kirjan jakeista nousseita ajatuksia. Mukana on Raamatun esikuvallisuutta, eskatologiaa, Uuden- ja Vanhan testamentin yhteyksiä sekä erityisesti Jeesuksen oleminen vahvasti jo Vanhassa testamentissa. Lisäksi teoksessa on tuoreen tuntuista näkökulmia eri Raamatun kohdista ja useita omakohtaisia todistuksia elämää suuremmista kokemuksista. Pohdinnat ovat keskimäärin alle sivun mittaisia, joten teos sopii myös kiireiselle lukijalle. Monipuolinen lukupaketti Raamatusta ja kristinuskosta kiinnostuneille ja miksipä ei muillekin.

